

Подільська Зоря

«Діти - серце нації й надія України»

Щиро вітаю з двома важливими подіями - святом Останнього дзвоника та Міжнародним днем захисту дітей! Для школярів це особливий день: хтось завершує перший рік навчання, а хтось прощається зі школою назавжди. Нехай цей день стане символом нових мрій, надій і впевненого кроку в майбутнє.

Щира подяка вчителям - за знання, мудрість і тепло, які ви даруєте дітям, попри всі виклики часу. Міжнародний день захисту дітей нагадує: діти - наш найдорожчий скарб. Ми зобов'язані зробити все, аби кожна дитина почувалася в безпеці, мала змогу навчатися, мріяти й розвиватися. Дорогі діти! Ви - наша гордість і надія. Будьте здорові, щасливі й не втрачайте віри в себе!

**Із повагою - Віталій УРДЗІК,
начальник Вінницької
районної військової адміністрації.**

3 Міжнародним днем захисту дітей!

Міжнародний день захисту дітей - це не лише нагода привітати наймолодших громадян нашої держави, а й важливе нагадування дорослим про нашу спільну відповідальність за їхній добробут, розвиток і безпеку.

Сьогодні діти стикаються з новими викликами: від загроз війни до ризиків у цифровому середовищі. І вкрай важливо створювати умови, в яких вони почуватимуться захищеними та щасливими. Близько чотирьох тисяч дітей проживає на території Стрижавської громади - і кожна із них повинна зростати в турботі, підтримці й мати усі можливості для повноцінного розвитку.

А ще діти є нашими вчителями у найважливішому: у вмінні широ радіти кожному дню, сміятися з найменших дрібниць, відкрито любити та вірити у добро. Тож нехай цей день буде ще одним кроком до створення суспільства, у якому кожна дитина зростатиме в безпеці, почуття і щастя. І нехай дорослі ніколи не забувають: світ, у якому ми хочемо жити, починається з дитинства, яке ми створюємо разом.

Дорогі школярі та випускники!

В освітніх закладах Стрижавської громади традиційно лунає останній дзвінок - урочистий символ завершення навчального року. Цьогоріч він пролунає для 2099 учнів і учениць Стрижавської громади. Це свято водночас сповнене радості й хвилювання, адже для одних дітей воно означає перехід на новий щабель навчання, а для випускників — перехід від шкільних парт до життєвих викликів.

Щиро пишаємося нашими школями, які з року в рік гідно представляють громаду на обласному, всеукраїнському та міжнародному рівнях. Учні шкіл Стрижавської громади демонструють високі досягнення на олімпіадах, творчих конкурсах, мистецьких фестивалях і спортивних змаганнях. Їхні перемоги — це результат наполегливого праці, підтримки їхніх родин та професіоналізму педагогів, тренерів та наставників.

Діти громади — наше майбутнє. Їхні успіхи сьогодні формують сильну, цілеспрямовану і свідому громаду завтра. Тому ми й надалі створюватимемо умови для якісної освіти, всебічного розвитку та безпечного шкільного середовища.

Бажаю всім школярам захопливих і безпечних канікул, цікавих вражень і натхнення на нові звершення! Випускникам же бажаю наполегливості, рішучості та віри власний успіх. Нехай кожен із вас знайде своє покликання, впевнено крокує до мрій і з гідністю несе ім'я Стрижавської громади.

**Зі світлими привітаннями — Михайло ДЕМЧЕНКО,
голова Стрижавської територіальної громади.**

23 травня в Україні відзначали День Героїв!

Цього дня вшановують борців за свободу країни, починаючи від часів Київської Русі і до учасників Революції гідності, бійців АТО/ООС до захисників України сьогодні.

Цього дня працівники Якушинецької сільської ради на чолі із головою громади Василем Романюком покладанням квітів до пам'ятника полеглим у Другій

світовій війні та Меморіалу загиблим Героям у російсько-українській війні вшанували пам'ять усіх полеглих за Україну.

День Героїв покликаний нагадати про повагу до тих, хто віддав життя за нашу свободу. Слава нашим Героям, ми завжди пам'ятатимемо про їх жертву, заради кожного із нас.

Щирі вітання учням, випускникам, вчителям, батькам зі святом Останнього дзвоника!

Для 66 випускників нашої громади пролунає останній їх шкільний дзвінок, шестеро з них завершують навчання із "золотими" медалями. Вже восени ви підкорюватимете нові вершини знань.

Завжди пам'ятайте: ваші батьки, наставники, рідна громада покладають на вас велике сподівання. Ваші успіхи стануть найвищою винагородою вчителям та рідним.

Війна в Україні навчила нас бути сміливими, терплячими, цінувати спілкування з рідними та близькими, а головне - любити і берегти свою Батьківщину, та відчувати гордість за те, що ми - українці.

Дякую нашим славним Збройним Силам України!

Дякую нашим педагогам, випускникам, батькам, які захищають нашу державу.

Щасливої дороги у доросле життя, дорогі випускники!

У перший день літа відзначаємо - День захисту дітей!

Українські діти нині, у період війни, найбільше потребують захисту.

Проте, у ці важкі часи, наші діти продовжують дивувати весь світ своєю силою та мужністю. Досягають високих результатів у спортивних та культурних змаганнях, здобувають якісну освіту та роблять свій внесок у Перемогу. Нехай на ваших обличчях завжди сяє посмішка радості і щастя.

Діти наше майбутнє! І це головне, за що бореться наша держава. За ваше мирне та щасливе життя!

**Із повагою, Василь РОМАНЮК,
голова Якушинецької громади.**

Щирі вітання учнів, випускників, вчителів, батьків зі святом Останнього дзвоника!

Нажаль, цей навчальний рік знову пройшов у нелегких умовах війни. Проте, незважаючи на труднощі, школярі та вчителі успішно закінчують навчальний рік і останній дзвінок сповістить про літні канікули.

Для багатьох школярів він сповіщає про відпочинок на канікулах. Для випускників, цей дзвінок справді є останнім. Вітаю наших випускників із закінченням школи і виходом до "великого життя". Цього дня ви врізnobіч розійтесь життєвими дорогами. Бажаю кожному щасливої долі і здійснення найзаповітніших мрій. Будьте впевнені у своїх силах та в досягненні поставленої мети, ставайте гідними громадянами нашої держави. Нехай вам щастить у всіх ваших починаннях. І хай ваша дорога буде мирною та спокійною. Нехай останній дзвінок пролунає в кожному серці радісним настроєм, вірою в завтрашній день, надією на мир в Україні.

Дорогі юні друзі!

Всі ми родом з дитинства і про це нам щороку нагадує чудове свято - Міжнародний День захисту дітей, яке ми відзначаємо 1 червня. Діти, наш найдорожчий скарб, наше натхнення і майбутнє, а значить, майбутнє нашої держави.

У цей день варто вкотре нагадати, що саме ми, дорослі, відповідаємо за добробут та щастя дітей, тому турбота і захист їхніх прав є нашим головним обов'язком.

Війна перевернула життя мільйонів дітей України. У багатьох забрала дитинство, життя... Ми повинні зробити все можливе, щоб майбутнє наших дітей було квітучим, радісним та спокійним. То ж давайте сіяти в дитячих серцях зерна піваги, толерантності, взаєморозуміння, турботи та любові.

Нехай усі діти України будуть щасливі під нашим мирним небом!

Олександр КОВІНЬКО, голова Вороновицької громади.

Віддав життя за Україну!

Вінницько-Хутірський округ знову чорним крилом накрила сумна звістка - загинув Захисник Юрій ВОРОНЮК.

Чоловік став у стрій торік. Виборював незалежність та суверенітет України у лавах 47-ї ОМБ "Магура". Протягом воєнних буднів на його долю випало чимало випробувань. Прикладом, під час виконання одного із військових завдань було втрачено зв'язок із побратимами, внаслідок чого близько місяця Юрій вважався зниклим безвісти. На щастя, воїну тоді значними зусиллями вдалося буквально "воскреснути із мертвих". Проте, черговий бій виявився трагічним. Життя Юрія обірвалося 11 травня на курському напрямку. Йому було 36 років.

"Юрій був дуже доброю людиною та гарним сім'янином. Він понад усе цінував час, проведений з родиною. Залюбки порався по господарству - брав на себе всю важку чоловічу роботу. А дитині охоче допомагав з уроками, перетворюючи засвоєння матеріалу на легку мандрівку у країну Знань, - розповідає дружина Небесного Воїна Яна. - Його сила, енергія та життерадісність були для нас джерелом натхнення... А любов - крилами, що огортали теплом та дарували впевненість у завтра..."

Актуально

Президент України Володимир Зеленський не думає, що росіяни дійсно здатні наростили обстріли "Шахедами" до 1000 дронів на добу, однак Україна готова до такого розвитку подій. Він зазначив, що росіяни намагаються наростили виробництво до 300-350 дронів на добу, і це для них реальний результат, однак планів по виробництву 500 дронів на добу вони зараз досягти не спроможні. "Тому я не сприймаю цифру в 1000, хоча ми повинні зрозуміти, що можна кілька днів накопичувати, і потім буде і така доба. Не можна сказати, що такого не буде", - зауважив президент. Він зазначив, що Україна використовує різні засоби для збиття дронів - не тільки літаки, а й дрони перехоплювачі. Він також зауважив, що Україна у свою чергу також нещодавно завдала одночасного удара на фронті 400 маленькими дронами, в результаті було знищено понад 40 одиниць ворожої техніки, і українські військові здатні продемонструвати "в рази більше, ніж ця операція".

Зеленський анонсував збільшення виробництва зброї у відповідь на удари РФ. "Зараз ми максимально залучаємо підприємницьку силу до виробництва зброї. Ми готуємо вже найближчим часом і нові домовленості з нашими партнерами у Європі для інвестицій саме в українське виробництво. І передусім виробництво саме безпілотного та далекобійного елементу - всього того, що дозволяє контролювати ситуацію на фронті, дозволяє берегти життя наших воїнів та діяти - діяти на значну відстань", - підкреслив Зеленський.

"Більше половини всіх вакансій на ринку праці, - це кваліфіковані робітники, робітники з обслуговуванням машиноустаткування, найпростіші професії. Тобто це люди без вищої освіти.", - сказав заступник міністра освіти та науки Дмитро Завгородній. Водночас, за його словами, більшість безробітних в Україні, які зареєстровані в Державній службі зайнятості, - це люди з вищою освітою, які хочууть роботу, яка відповідає їхній кваліфікації, їхній освіті. Завгородній додав, що держава намагається вирішити питання такого дисбалансу, розвиваючи такий напрямок, як освіта дорошлих.

Від початку запуску системи "eКоноплі" в березні цього року на сьогодні там уже зареєстровано 38 суб'єктів, які займаються вирощуванням та переробкою конопель для промислових цілей. "На сьогодні 27 суб'єктів зареєстрували планову площину посівів на 595 земельних ділянках площею 3 258 га. Із них 16 уже висіяли 1 251 га".

39-м головним тренером в історії донецького футбольного клубу "Шахтар" став 38-річний турецький фахівець Арда Туран. Угода з наставником розрахована до літа 2027 року. "Пишаємося тим, що приєднався до "Шахтаря" - великого клубу з багатою історією та величими традиціями, - сказав Арда Туран. - Це команда, добре відома в усій Європі, з амбіціями перемагати в кожному матчі. Сподіваємося зробити свій внесок у спадщину клубу та подарувати нашим уболівальникам багато радісних моментів через нашу гру. Ми маємо велике бажання здобувати трофеї - як в Україні, так і в європейських турнірах".

Наші вдома!

Ці два слова, щоразу сповнюють наші серця щемом, невимовною радістю і вірою після кожного повернення українських воїнів з полону додому. 25 травня відбувся останній етап великого обміну військовополоненими у форматі "1000 на 1000". За три дні з ворожої неволі на рідну землю повернулися тисячу українців - військові та цивільні. Серед них - 45 жителів Вінниччини.

Зокрема, із ворожого полону повернувся житель села Якушинці - **Олександр Драчук** воїн 79-тої окремої десантно-штурмової Таврійської бригади, котрий потрапив у полон 29 вересня 2024 року.

Також повернувся 27-річний

стрижавчанин **Ігор Баєв**. Головний сержант 5-ої групи спецрозвідки, 13 березня 2022 року він потрапив у полон і провів понад три роки у російському пеклі.

Серед українських захисників, які повернулися з полону на Батьківщину, є мешканець Вороновицької громади **Дмитро Колісник** 1988 року народження, житель с. Тростянець. Боєць потрапив у полон 19 вересня 2024 року на Донецькому напрямку.

Повернувшись додому 39-річний житель с.Лука-Мелешків-

ська - **Євгеній Горбатюк**. Він потрапив у полон 14 грудня 2023 року в районі населеного пункту Курдюмівка, Бахмутського району, Донецької області. Визволення чекав довгих 1 рік і 5 місяців.

Також на Батьківщину повернувся житель Агрономічної громади - **Юрій Гучок**.

Вітаємо вдома, Герої! Чекаємо кожного і кожну на рідній землі!

Разом ми сила!

Якушинецька громада продовжує передавати волонтерам допомогу, яку було зібрано шкільними та дошкільними навчальними закладами.

Це вже третя відправка з того запасу, що було сформовано.

Днями вантажили волонтера Романа Косика. Він повіз допомогу на Донецький та Харківський напрямки, безпосередньо по позиціях бійців.

Дякуємо керівникам ліцеїв, садочків, батьківської громаді, дітям, педагогічним колективам за зібрані продукти харчування.

У День Українських Героїв, 23 травня, на Майдані Незалежності в Києві Хрестом Петра Калнишевського "За гідність у полоні" було нагороджено уродженця Вінницьких Хуторів - Володимира Грабового.

Цією відзнакою вшановують військових і волонтерів, які, потрапивши в полон, зберегли вірність присязі, проявили мужність і незламність.

Володимир Грабовий - учасник бойових дій з 2015 року, молодший сержант Національної гвардії України, розвідник-кулеметник 14-ї бригади оперативного призначення імені Івана Богуна "Червона калина". У 2023 році під час бойових дій на Запорізькому напрямку, його підрозділ опинився в оточенні. Завдяки рішучості та досвіду, Грабовий організував оборону

й вивів поранених побратимів у безпечне місце. Попри небезпеку, він повернувся на поле бою, де зазнав поранення та потрапив у полон. Там не піддався тиску ворога, не прийняв жодної пропозиції співпраці, підтримував бойовий дух полонених, за що неодноразово зазнавав покарань.

Звільнений 5 лютого 2025 року, він повернувся додому.

Володимир Грабовий - приклад честі, гідності та стійкості. Гордість Вінницько-Хутірської громади!

Депутат інформує...

Та 24 спортивні команди Уже дванадцятий рік поспіль нагороджуючи заохочую хлопців та дівчат ставати все краще і краще.

Навчаться, танцювати, співати, виготовляти щось власноруч, займатися спортом.

Нагородив призерів Олімпіад, конкурсів, мистецьких та спортивних змагань.

Серед них є ті хто мають багато різних перемог і за кожну з них була окрема винагорода, тож найуспішнішими стали:

Ірина Паф'янова - Ільківська гімназія
Віталій Вільнічук - Бахмутський ліцей
Олена Таран - Агрономічно-лісний ліцей
Вікторія Мельник - Медвежовушківський ліцей

Наши українські діти найкращі, вони не дивляться на війну, постійні тревоги, продовжують вражати своїми досягненнями.

А я, із задоволенням нагороджу їх та дякую їх педагогам та наставникам.

Дякуємо Силам оборони України за те, що маємо можливість проводити такі свята для наших українських дітей.

Олександр МАСЛЕННИКОВ,
Вінницька обласна рада

Із задоволенням завітав на гостину до колективу "Сонечко" та його керівниці Лілії Гаврилюк.

Днями в колективі відбувся випуск. Найстарші учасники покидають свою дружню родину сонечок.

За багаторічною традицією із задоволенням надав кошти для преміювання випускників.

Ці діти багато років пропагували та ширili у маси український танець, вони здобували безліч перемог як на теренах України так і далеко за її межами.

Дякую кожному учаснику зразкового колективу "Сонечко" за їх вклад в розвиток української культури.

Відкриття меморіальних дошок в Агрономічненському ліцеї

23 травня відбулося відкриття меморіальних дошок випускників Агрономічненського ліцею **Анатолія Гусейналієва та Дмитра Чечеля**, які віддали своє життя за незалежність та територіальну цілісність України.

Ці молоді люди стали на захист своєї Батьківщини у найскладніші часи, виявивши неймовірну мужність та віданість. Їхні імена навіки закарбовані в історії не лише нашої громади, але й усієї країни.

На церемонії відкриття меморіальних дошок були присутні рідні, друзі, представники влади, педагоги та учні ліцею, жителі села.

Присутні хвилиною мовчання вшанували світлу пам'ять про воїнів, загиблих у боротьбі за свободу, територіальну цілісність та незалежність України.

Військовий капелан відслужив заупокійну молитву та освятив меморіальні дошки.

Гусейналіев Анатолій Тохікович та Чечель Дмитро Володимирович віддали найдорожче - своє життя, захищаючи Україну.

Відтепер меморіальні дошки на стіні навчального закладу будуть постійним спо-

гадом наступним поколінням про патріотизм і героїчний подвиг випускників ліцею та захисників Батьківщини.

Вічна пам'ять і слава українським воїнам, простим хлопцям, які на віттар на-

шого майбутнього поклали найцінніше - власне життя. Дивлячись на меморіальні дошки, пам'ятайте, якою ціною виборюється наша незалежність.

Слава Героям!

Після трьох років у полоні військовий з Вінниччини вперше обійняв сина

Після трьох років російського полону військовий із Вінниччини Віталій Коляденко вперше побачив свого маленького сина. У 2022 році боець потрапив у полон під час оборони Маріуполя. Знущання, побиття та відсутність зв'язку з родиною - те, що довелося пережити. Тепер військовий проходить реабілітацію та намагається повернутись до мирного життя.

Віталій Коляденко став на захист України у 2019 році - пішов на строкову службу у 19 років. Повномасштабне вторгнення зустрів у складі зенітно-артилерійського дивізіону неподалік Маріуполя, де перебував на ротації.

"Наш перший день почався не 24-го, а 23 лютого - нас підняли по тривозі, ми виїхали на вогневий рубіж і вже не повернулися до Мангуша", - розповів військовий.

За словами Віталія, спочатку його підрозділ працював по авіації росіян, поки були боєприпаси, а згодом перейшов до піхоти. Воїни брали участь у вуличних боях, зокрема обороняли завод імені Ілліча в Маріуполі. Після кількох невдалих спроб прориву 12 квітня 2022 року Віталій разом з побратимами потрапив у полон.

За три роки неволі Віталій пережив тортури, знущання та побиття. В одному з випадків, розповів, після чергової "прийомки" у нього відмовила ліва сторона тіла - "вся ліва сторона моя не працювала, просто висіла декілька тижнів. Тіло було наполовину чорне".

"Якщо без масштабних подробиць - прийомки, знущання, побиття... Перший рік, півтора-два - це було постійно" - сказав Віталій.

За словами військового, головною причиною жорстокості було те, що українські військові не ухилялись від служби, а пішли захищати свою країну.

Увесь цей час зв'язок із родиною був відсутній. Один-єдиний раз - 14 грудня - дозволили зателефонувати.

"Сина я бачив лише на фото до полону. А потім - по відео під час того дзвінка. Це дуже підтримало морально", - поділився Віталій.

Його дружина народила сина Тимофія в Харкові, але через активні обстріли змушені була переїхати до Вінниці. Тепер, після звільнення з полону, сім'я знову разом.

"Чесно, після того, що я там пережив, поки емоції десь прикрити. Сльози відчуваю поруч, але їх ще нема", - сказав військовий.

Попереду - довгий шлях реабілітації, однак Віталій вірить: усі випробування - позаду.

За матеріалами Суспільного.

Любов, що звалилася як сніг на голову

Степан став помічати, що дружина дуже змінилася: перестала займатися дітьми, зовсім закинула будинок, на нього взагалі дивилася як на порожнє місце.

Адже раніше все було інакше. Більше десяти років вони з Мариною прожили в коханні та злагоді, розуміли один одного з півслова.

Степан завжди допомагав дружині в господарстві, і з дітьми теж. Не ділив сімейні клопоти на чоловічі та жіночі. Якщо треба, міг і приготувати квартиру, і з хлопчиками посидити.

Про подарунки і говорити нема чого. Чоловік жодного разу не забув про дні народження дружини та дітей, про якесь свято чи важливу подію.

Дарував щось несподіване, але дуже потрібне, влаштовував сюрпризи, широко намагався порадувати. І в нього, треба сказати, це чудово віходило.

За великим рахунком за ці роки Степан і Марина жодного разу до ладу не посварилися. Ну, щоб потім шукати шляхи примирення, налагоджувати стосунки чи розрілювати якусь проблему між собою.

Здавалося, що так завжди буде. І раптом таке...

Марина настільки віддалилася, що Степан переживав зайвий раз із нею заговорити. Дружина реагувала дивно: ображалася без видимої причини, грубила чи відповідала таким зневажливим тоном, що чоловікові становило не по собі.

Тому він підшукував потрібні слова та зручний момент, щоб не викликати роздратування чи невдоволення дружини.

Ні, він не був слабким чи підкаблучником, просто звик спілкуватися з дружиною зовсім інакше. Крім того, розумів: на них дивляться діти, а їх вплутувати в ці незрозумілості Степан не хотів. І сварок які вже відкрито провокувала Марина, теж не хотів.

От і пристосувався як міг, сподіваючись, що це просто такий період, тому скоро все закінчиться, нормалізується і стане як раніше.

Минуло півроку, але ситуація лише погіршилася. Одного разу, сам не знаючи чому, Степан спітав:

- Марино, у тебе що, хтось є?

- Так, - відповіла дружина, ні секунди не замислюючись.

Степан не став більше нічого питати. Просто не міг. Це "так" набатом звучало в голові.

- Тоді йди, - твердо сказав він, - діти залишаться зі мною.

- І піду, - з викликом кинула Марина, - а щодо дітей - ми ще подивимося!

Вона навіть була рада, що так сталося. Легко. Марина давно хотіла зіннатися чоловікові, що любить іншого, але не могла зібратися з духом.

Щаслива, що все вирішилося само собою, жінка не йшла - летіла вулицею, не відчуваючи важкості зібралих сумок.

«Нарешті ми будемо разом, щастя мое!» - думала вона, уявляючи, як Сергій зрадіє, що проблему вирішено.

Вони випадково познайомилися. Марина послідувала, не дійшовши до будинку лише кілька сотень метрів. Чоловік, що проходив повз, допоміг піднятися, подав сумку, що відлетіла вбік.

Обтрусившись, Марина підняла очі і... пропала. Сергій теж не міг відвести погляд від блакитноокої, миловидної жінки.

Сергій відкрив, окинув Марину здивованим поглядом (він не чекав її появі в цей час), помітив сумки і крижним тоном спітав:

- Це що?

- Я до тебе... Назавжди, - з придиҳом відповіла Марина, дивуючись, що коханий ще не забрав її у свої обійми.

- А я сім'я?

- Я все розповіла чоловікові. Діти поки поживуть з ним, а я - з тобою, - Марина все ще стояла перед відчиненими дверима...

- Вибач, кохана, - посміхнувся Сергій, - ми так не домовлялися.

- Як? Ти ж казав, що любиш мене!

- Звичайно, казав. Мені добре з тобою. Я волію зустрічатися із заміжніми жінками: жодних зобов'язань, проблем із побутом та дітьми. Навіщо ти пішла? Іди назад до чоловіка. Поки не пізно.

Марина не вірила тому, що чула...

А Сергій цинічно продовжував:

- Помирися з ним. Скажи, що пожартувала чи розіграла. Він же в тебе не надто кмітливий, коли досі не зрозумів, що дружина гуляє. І не переживай, все втретьється. Налагоджуй стосунки зі своїм, і ми знову почнемо зустрічатися. Повір, я любитиму тебе... Дуже сильно, - Сергій багатозначно подивився на Марину...

Вона йшла, не розуміючи що відбулося... Ілюзія кохання розтанула в мить...

Жінка втратила все: щасливе сімейне життя, довіру чоловіка, повагу до себе. Адже вона зрадила не лише Степана, а й своїх дітей. А придбала лише докори совісті, нескінченне пережиття та глибоке розчарування.

Що робити далі, Марина не знала. Виришила до подруги. Попросила пожити.

Тепер цілодобово плаче та кругами ходить навколо будинку, де живуть чоловік та сини. Спідівася зустріти Степана та вимолити в нього прощення.

Тільки тепер вона зрозуміла, що чоловік - її єдина, близька людина. Тільки тепер усвідомила, як багато він для неї означає.

Тому уявити не може, як дивитиметься йому в очі, якщо він колись її пробачить...

Випустила на волю слова, яким стало тісно

23 травня, у День Героїв, у бібліотеці-філії №4 ВМЦБС, що у Вінницьких Хуторах відбулась презентація першої поетичної збірки "Політ моїх емоцій та думок" талановитої Раїси Гончаренко-Варук. Це була дуже тепла, трепетна зустріч, сповнена атмосфери спогадів про дитинство, рідне село, пройденій життєвий шлях, відчуття краси в природі, а також героїв сьогодення, волонтерську підтримку, величезну любов до України та віра у нашу Перемогу. Збірка пронизана щирістю, душевною теплотою та величезною любов'ю до України. Книга складається із 4 розділів, ілюстрації до неї створив відомий художник Володимир Ребров.

Народилася жінка на Хмельниччині. Тут закінчила місцеву десятирічку, затим вступила до Вінницького коледжу культури і мистецтв ім. М.Леонтовича, опанувавши фах диригента хору та викладача музики. Як зазначає пані Раїса, любов до музики привила мама - вона дуже любила співати, знала багато українських та польських пісень, кольядок, безліч притч, оповідок та навіть анекdotів. Відтак у їх домі все робили із піснею. Ще навчаючись у школі пані Раїса поринула у світ музики, співала не лише вдома, але й вокальному ансамблі школи, була солісткою та учасницею ансамблю місцевого БК, брала участь у різноманітних заходах та концертах. Навчаючись в училищі жінка зустріла своє справжнє, шире кохання - чоловіка Михайла. Після народження старшого сина Юрія, пані Раїса декілька років трудилася у садочку, а згодом розпочинає працювати у Вінницько-Хутірській ДШМ. Нині вона уже 40 років працює у Вінницько-Хутірській дитячій школі мистецтв, є керівником хору учнів школи "Янголи добра" та вокального ансамблю "До-мі-сольки", викладачкою по класу вокалу.

- Люблю українську пісню так свою роботу.

Дитячі оченята та спів дають мені крила для польоту. Приросла до школи мистецтв серцем і душою. Із задоволенням іду на роботу, працюю із дітками, бачу їх допитливі оченята та усмішки, котрі додають сили та енергії, бажання жити, творити, втілювати ідеї та задуми. До кожної дитини шукаю індивідуальний підхід, аби достукатися до кожного маленького сердечка. Кожен мій учень - це перлинка, кожна дитина неповторна, у кожному є щось своє. Відрядно, що коли ти вкладаєш у дітей душу і серце, то завжди отримуеш результат. Всіх учнів люблю, адже вони всі особливі, талановиті та обдаровані. Із радістю спілкуюся із своїми випускниками, приємно, що ці дорослі успішні та гарні люди пам'ятують мене та не лише мої уроки, але й поради та настанови. До речі у нашому закладі часто проводять благодійні заходи, різноманітні концерти, тощо. Діти та викладачі з задоволенням долучаються до волонтерських ініціатив, допомагають бійцям, переселенцям та тим, хто цього потребує, - наголошує Раїса Олексіївна.

Поетка цінує, поважає і береже наші традиції, культуру, мову. У своїй поезії чуттєво описує красу рідного краю, безмежну любов до України. Також вона пише і про важкі події сьогодення та про героїзм наших воїнів.

- Вірш почала писати ще в юності, однак лише війна вирвала з моєї душі і випустила на волю слова, яким стало тісно. Перший вірш написала - 28 жовтня 2023 року. Він був про хвилину мовчання. Потім було ще декілька віршів про війну - один з них, присвячений

сину, написаний о четвертій годині ранку. Згодом писала патріотичні та ліричні вірші, поезію про природу. Кожен вірш це моя дитина. У мене є твори, написані для мами, сестер, чоловіка. Є багато віршів про Україну, людей, іх душі. Є молитва для захисників та захисниць, про вишиванку. Бувало так що вночі не спітися то можу написати два-три вірші, інколи аби щось написати потрібно подумати, посидіти над поезією декілька годин або ж днів, аби осмислити та пережити певні події чи емоції. Кожен мій вірш пережить та обдуманий, він виріс із серця у ньому глибокий сенс і йдеться про те що сьогодні болить кожного українця, - розповідає пані Раїса.

Із поетичного кошика

Вишиванка - роду оберіг

Мати сорочку дітям вишивала
і дивовижні рушники,
На чисте полотно нитка лягала...
Мати читала молитви.

У кожну ниточку вплітала
прохання долі для дітей,
й гладенько хрестики лягали,
створивши щит від злих очей.

Рушник в дорогу віддавала,
як найсильніший оберіг,
молитвою благословляла,
щоб від біди він їх беріг.

Вона ним сина пов'язала,
коли до війська він ішов,
під ноги дітям простеляла,
коли весілля час прийшов.

У час важкийдалеко заховала,
від злого ока свято берегла,
молитвами вона їх накривала
і для онуків берегла.

Прийшов час радісний, щасливий,
вона їх в скрині віднайшла.
Як ту святиню, вишиванку
онучка вдячно прийняла.

І гордо носять українці,
ті вишиваночки ясні,
як оберіг, молитви силу
і світлі помисли свої!

16.05.2024

Дітям-волонтерам

Я цілує ваші ручки, діти-волонтери,
Ті, що браслетки плетуть
І зароблені всі кошти
На ЗСУ передають.

Шиють іграшки, співають
Танцюють, грають залюбки,
Зирають кришечки, малюють
І майстер-класи теж дають вони.

З скарбнички дістають монети.
Бо хочуть ім допомогти
Скоріш здобути перемогу,
Всіх захистити від біди.

Маленькі справжні Українці
З великим серцем доброти...
Тремтіячими руками
це беруть солдати,

Стараючись не проронить сльози.
Цілу я оті маленькі ручки!
Боже! Ти миру їм пошли,
Дай їм щасливого дитинства

16.11.2023

Мати сон дитини береже

Ніч літня, тепла...
діточки поснули...
І мати поряд прилягала.
В думках у Бога попросила,

Щоб ніч ця, тихою була.
Заснула, діточок обнявши,
мов захистила від біди :

"Хай сплять спокійно і поринуть
в свої казкові, дивні сни !"

Нехай з мультишок їм насниться
герої милі й чарівні.
А добра Фея - чарівниця,
всі мрії їх здійснить ясні !!!

В трипози матінка проснулась,
сирена містом знову луна...

Дітей накрила, щоб не чули,
бо ж сон їх мати берегла !!!

Якби ж весь світ зумів почути,

як стогне зболена земля !!!

Як українська мати горне,

до серця злякане дитя !!!

08.06.2024

Небо плаче слізами дітей,
Що, як янголи линуть у вись.
Кривий Ріг заливає дощем
Із страждання і горя і сліз...
Дивись, світе, бо ж ти не сліпий,
Це дітей бездиханні тіла...
Тільки що був синочок живий...
В руці мами... холодна рука...
Пуста гойдалка сумно висить
Погляд іграшки в небі застиг ...

У повітрі крик мами летить...
І балістики смертельний свист.
Знікли всі кольори водночас
Тільки чорний в повітрі завис...
А залежить все, світе, від вас
Зулиніць цю війну! Не мочіті!
А ти хочеш ще й їх оправдати?
Отих нелюдів, звірів, катів?
Вони цілять в дитячі серця...
Їм вже мало дорослих життів.
Зупини цих повтор, захисти,
Зупини, бо біда в світі цім...
Не зупиниш сьогодні їх ти,
Вони завтра прийдуть у твій дім...
...На майданчику святіть свічки
І молитва лунає у вись...
Світлим янголам, душам ясним,
Ти сьогодні за них помолись!!!

04.04.2025 р.
3 великою скрібальною
Раїса Гончаренко.

Весна вдихнула нам в серця кохання
Коли були ми зовсім молоді
Нас понесла на крилах до світання
Квіток у щастя нам дала тоді.
Кохання було не сліпим, а ніжним ...
Поволі відкривалися удвох
Зачитувались неповторним змістом
І відкривали красу сторінок.
Ті почуття були щирі й глибокі
Підтримані повагою й теплом
Довіра й почуття на довгі роки
Додали впевненості й мрії обом.
Турботливо вилІ своє гніздечко
Оберігаючи від злих очей й негод
Коханням повнилось
що більш сердечко
Не вимагаючи ніяких нагород.
Кохання, вірність,
взаємність, надійність ...
Цей скарб ми берегли
теплом долонь.
Так крок за кроком рухались
в майбутнє
І крізь життя несли сердце
вогонь.
Зрослися стовбуrom,
сплелись корінням...
Сімейне щастя - це новий ковток.
Діти - кохання нашого
плоди й насіння ...
Так вийшли на життя новий
виток.
Весна вдихнула в нас колись
кохання
Щоб ми удвох щасливими були ...
Додавши мудрості,
терпіння і старання
Крізь життя терни
вірно пронесли!

05.04.2025

Прийшла весна на Україну

І знову прийшла весна на Україну
Тепло й надію людям принесла
І знову мрії понад світом линуть
Щоб закінчилась лютая війна.
Та ворог клятий більш і більш лютує
Поля із дронів густо засіва...
А я стараюся сирен не чути
І сюю чорнобривці край вікна.
Ще мальв барвистих
попід тин насію
Жоржин, майорів і фіалок теж
Нехай квітують, хай всі бачать
ї чуяю
Жива Вкраїна і цвіте без меж.
А там, де земля вибухами зрита
Ковром барвистим рясно зацвіте
Ромашка польова і маргаритка,
Жито з волошками і маками зросте.
Лунають вибухи...
я чорнобривці сію...
Бо віру в серці маю й знаю я
Що прийде Перемога, буде свято
Всміхнеться квітами
Вкраїночка моя.

23.03.2025 р.

Вітаємо ветеранів війни та праці

95-річчя відзначатимуть мешканці смт Вороновиця - **Марія Яківна БЗОВСЬКА** (3 червня) та с. Зарванці **Дмитро Іванович ГЛУЩАК** (4 червня).

День народження святкуватиме голова організації ветеранів с. Малі Крушлинці - **Галина Григорівна СКИБА** (3 червня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій широко іменникам міцного здоров'я, достатку й злагоди в родині, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,
Петро ВАСИЛИНICH,
голова Вінницької
районної організації
ветеранів.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ»

ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.

Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України. Сподіваючись на кращі часи продовжуємо передплату на 2025 рік.

Передплата з поштовими послугами становить:
(61487): на місяць - 67,00 грн., на 3 місяці - 161,00 грн., 6 місяців - 302,00 грн., 1 рік - 584,00 грн.

29 травня - хмарно, дрібний дощ, t вдень +16...+18°C, вночі +12...+14°C. **30 травня** - хмарно, дрібний дощ, t вдень +15...+16°C, вночі +13...+14°C.

31 травня - хмарно, без опадів, t вдень +18...+21°C, вночі +13...+15°C. **1 червня** - хмарно, дрібний дощ, t вдень +18...+23°C, вночі +14...+17°C. **2 червня** - хмарно, без опадів, t вдень +21...+23°C, вночі +13...+19°C. **3 червня** - хмарно, дрібний дощ, t вдень +21...+24°C, вночі +17...+19°C. **4 червня** - хмарно, без опадів, t вдень +23...+25°C, вночі +17...+20°C.

ОВЕН (21.03-20.04). Бажано не розпочинати нічого нового, зате, навпаки, можна з успіхом припинити те, що вас обтяжує. Женіт від себе негативні думки, неприємних вам людей і не вплутуйтесь в справи, які чимось бентежать. Може затриматися або й зовсім не відбудиться запланована поїздка. У вихідні є шанс зустріти нових і цікавих людей у колі друзів. Сприятливий день - четвер, несприятливий - середа.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-20.05). Настає час серйозних змін, і вам необхідно бути до них підготовленими. Не тримайтесь за застаріле, воно вам більш не придадеться. Успіх супроводжуватиме в починаннях, пов'язаних з питаннями кар'єрного зростання. Не можна втрачати дорогоцінний час надаремно, виявіть максимум працьовитості та працездатності. Доведеться поборотися за свої ідеї. У вихідні особисте життя може розчарувати. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - субота.

БЛИЗНЮКИ (21.05-21.06). Постарайтесь об'єктивно оцінити себе, не занижуйте власну самоцінку. Вам буде потрібно обмірювати отримані пропозиції та створити необхідну платформу для просування вперед кар'єрними сходами. Особисті стосунки мають гарну перспективу. Не упустіть можливості зустрітися з друзями. Ви довідаєтесь багато корисної інформації та цікаво проведете час. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - понеділок.

РАК (22.06-22.07). Вас може спантанічнити якесь новина. Не беріть її до уваги, вона, швидше за все, виявиться звичайним обманом. Але будь-яка інформація буде певною мірою корисною для вас. Навіть найамбіційніші плани знайдуть тверду підтримку начальства або спонсорів. А от у вихідні краще обмежитися тільки рутинними справами. Не варто дратуватися з дрібниць. Сприятливий день - середа, несприятливий - п'ятниця.

ЛЕВ (23.07-23.08). Будете щасливими як ніколи. Навіть якщо кому-небудь прийде в голову перешкодити вам у досягненні мети, нічого не вийде. Не виключені проблеми, пов'язані з гострою нестачею часу. Од-

Відбулося 50 видовищних двобоїв

Днями в Іллінцях відбулася Відкрита першість ВОКДЮСШ серед юнаків та молодших юнів.

Почесним гостем першості був - Василь Ломаченко, дворазовий Олімпійський чемпіон, володар поясів: WBO, WBA, THE RING, WBC, IBF, IBO.

Учасниками Першості були 16 команд з чотирьох областей Ук-

раїни та з Молдови.

Гостей на ініціативі зустрічали: міський голова Володимир Ящук та місцевий тренер Олег Дяченко.

Від Федерації боксу Вінницької області були присутні: президент Олександр Масленіков, віце-президент Володимир Ткач.

Члени виконавчого комітету: Денис Солоненко, Роман Головащенко.

Також завітав голова БО "Європейський фонд допомоги" Антон Ніконоров.

Відбулося 50 видовищних та цікавих двобоїв. У яких юні боксери демонстрували свої вміння та напрацювання.

Дякуємо тренерам за виховання нової генерації боксерів, у нас підростає гідна зміна.

Василь Ломаченко звернувся до учасників Першості та побажав юнакам успіхів на їх спортивному шляху.

Приїзд таких гостей надихає юнаків не зупинятися та рухатися вперед до поставлених цілей.

Усі бажаючі мали змогу сфотографуватися з легендарним українським боксером.

Катерина Буй - чемпіонка України!

На Чемпіонаті України з пара плавання серед осіб з ураженнями опорно-рухового апарату, порушеннями зору та розумового і фізичного розвитку спортсменка ДЮСШ Вінницького регіонального центру "Інваспорт" показала чемпіонські результати:

Катерина Буй із Зарванець виборола три "ЗОЛОТА": 200 м вільним стилем - 1 місце; 50 м брасом - 1 місце; 50 м батерфляй - 1 місце;

Вітаємо спортсменку та тренера - Юрія Сізова

Ці медалі - це титанічна щоденна робота над собою і "залізна" дисципліна!

Астрологічний прогноз на 2 - 8 червня

нак не ухвалюйте швидких рішень, щоб потім не шкодувати про це. І постараїтесь занадто не вихвалятися своїми можливостями та гідностями, бувають моменти, коли скромність стає головною прикрасою. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - субота.

ДІВА (24.08-23.09). Гарний час для завершення й виправлення помилок і недоробок у будь-якій царині. Чим більше підтримки ви виявите стосовно навколоишніх, тим позитивнішими будуть зміни у вашому житті. Можуть зробити пропозиції та поради, які зададуться вам дивними. Але не відмовляйтесь одразу, спершу варто зважити всі «за» й «проти». Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Ваші положення та стан значно покращаться, з'явиться шанс відновити свої позиції та пілідно працювати. Зможете подолати багато перешкод, але не переоцінюйте свої можливості, інакше дуже скоро сил не залишиться. Причиною конфлікту з колегами по роботі можуть стати ваші категоричні висловлювання. Доведеться відповісти за свої помилки самостійно, причому за подвійним тарифом. Не займайтесь самообманом. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

СКОРПІОН (24.10-22.11). Спроба ігнорувати власні проблеми може тільки збільшити їх. Але ви зможете їх швидко вирішити, як тільки визнаєте. Не соромтеся виявити свої почуття й свою пристрасті, якими зараз сповнена ваша душа. Сприятливий час для нових починань і винесення на розсуд начальства своїх планів і проектів. У вихідні доведеться розбиратися в складних взаєминах з родичами, постараїтесь не давати волі емоціям. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - середа.

СТРИЛЕЦЬ (23.11-21.12). Будьте готовими до боротьби, від наміченого не варто відступати за першою ж зустрічі

з перешкодами. Якщо буде потреба, краще вдатися не до допомоги друзів, а послухати поради компетентних фахівців. Постараїтесь знизити навантаження, тому що зараз вам буде властива підвищена стомлюваність. Уникайте сварок у родині, хоча будете дратівливими більше ніж зазвичай. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - четвер.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Вам необхідно сконцентрувати свої зусилля на досягненні поставлених цілей. Не бійтесь критики, якщо вона буде конструктивною. Не витрачайте час надаремно, бажано не призначати важливих заходів і зустрічей. У вихідні потрібно відпочити й відновити витрачені сили. Постараїтесь бути терплячими стосовно близьких людей, стримуйте свої бурхливі емоції. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

ВОДОЛІЙ (21.01-20.02). Удалий період, незважаючи на деяку одноманітність і рутинну роботу. Намагайтесь враховувати інтереси колег і ділових партнерів, від цього ви тільки виграте! Постараїтесь зміцненню авторитету. Постараїтесь не з'язувати себе жодними обіцянками в особистій сфері. Відпочити добре було на березі ріки, озера, моря або хоча б струмка. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.

РИБИ (21.02-20.03). Настав час рішучих дій, а ви все ніяк не можете розібратися в собі. Постараїтесь взяти себе в руки й визначити генеральну лінію розвитку своєї кар'єри та особистого життя. На вас може очікувати велика кількість зустрічей і переговорів. Менше займайтесь рутинною роботою та більше уваги приділяйте творчості. У вихідні будьте обережними: вас можуть підстерегти зваби та обман. Сприятливий день - четвер, несприятливий - понеділок.